

سُورَةُ الرُّومِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمْ سَهْرَنجِي سَهْرَه تَاي سَوُورَه تِي (البقرة) بَدَه. **عُلِبَتِ الرُّومُ** ﴿١﴾ رُومَه كان تِيكشكينران (به دهستی فارسه كان). **فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ** ﴿٢﴾ له نزيكترين و نزمترين ولا تياندا، به لام له ئايندهدا (توره يان ديته وه) رُومَه كان دواي شكستيان سهرده كه ونه وه. **فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدٍ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ** ﴿٣﴾ له چهند ساليكدا (چهند ساليكي داهاتوو نيوان ۳-۹ سال)، هه موو كارو فرماييك ته نها به دهست خوايه، له وه و پيش و له وه دوايش (له هه موو كات و هه موو شويييك)، جا نه و رُوژه ئيانداران خو شحال و شاد ده بن... **يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ﴿٤﴾ به سهر كه وتني خوا، (كه به خشي به ئيانداران و به رُومَه كان)، ههر كه سيك يان ههر دهسته يه كه نه و زاته بيه وييت، سهری ده خات، ههر نه و خوايهش خاوه ني ده سه لاتي بي سنووره و زوريش دلوقان و ميهره بانه. **وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿٥﴾ بيگومان نه وه به ئيني خوا خويه تي (كه ئيانداران و رُومَه كان سهرده خات به سهر فارسه كاندا)، خوا سهر پيچي ناكات له به ئينه كه ي، به لام زوربه ي خه لكي ته نها رواله ت له دنيا ده زانن (عه قليان له چاوياندايه)، نه وانه بي ئاگاو بي خه به رن له رُوژي دواي و قيامه ت... **يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ** ﴿٦﴾ نه وانه ههر رواله ت له ژياني دنيا به دي ده كه ن، له به رامهر قيامه تيشه وه بي ئاگان. **أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ** ﴿٧﴾ ئايا نه وه له ناخي خوياندا بيريكيان نه كردوته وه، كه خوا ئاسانه كان و زهوي و ههرچي له نيوانياندا هه يه ته نها به حق و سنووردار نه ييت دروستي نه كردوون؟ له راستيدا زوربه ي خه لكي بي باوه رن به گه يشته خزمه تي په روه ردگاريان. **أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ** ﴿٨﴾ ئايا به سهر زهويده نه گه راون، تا ته ماشا بكه ن و سهرنج بده ن چيان به سهر نه و نه ته وانه ي پيش نه ماندا هيناوه، له مان زور به هيژترو به ده سه لات تر بوون، زهويان ژيره و ژوور

ده‌کرد (واته ده‌یان کیلا بو کشتوکال و کانزایان لی دهرده‌هینا) و ئاوه‌دانیان کردبووه زیاتر له‌مان،
 پیغه‌مبه‌ره‌کانیشیان کاتی خوی به‌لگه‌ی زورو ئاشکرایان بو هینان؟ (به‌لام بی سوود بوو، زۆربه‌یان بروایان
 نه‌کرد) جا وه‌نه‌ییت خوا سته‌می لیکردن، به‌لکو ههر خویان سته‌میان له‌ خویان ده‌کرد. **ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ**
أَسْتَوُوا السُّوْأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ پاشان ئەو تیاچوونه سه‌رئه‌نجامی ئەوانه
 بوو که تاوان و گونا‌هیان کرد؛ چونکه ئەوانه بروایان به‌ ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی خوا نه‌هیناو گالته‌یان پئی ده‌کرد.
اللَّهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ ههر خوا خوی دروستکراوان ده‌هینیته مه‌یدان و دوایی
 وه‌ک خویان لی‌ده‌کاته‌وه، (سه‌رته‌ا ههر ئەو دروستی کردوون و ههر ئەویش دوای مردن دووباره‌ زیندووایان
 ده‌کاته‌وه)، سه‌رئه‌نجامیش ههر بو‌ لای ئەو زاته‌ ده‌برینه‌وه. **وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾** ئەو
 رۆژه‌ی قیامه‌ت به‌ریا ده‌ییت، تاوانباران و تاوانکاران نا‌ئومید و بی‌هیوا ده‌بن (چونکه ده‌زانن چیان چاندوووه‌و
 چیان کیلاوه‌ و چیان ده‌ست پێشخه‌ری کردوه). **وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ**
كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ که‌سیان ده‌ست نه‌که‌وت له‌وانه‌ی به‌ شه‌ریک و هاوه‌لیان ده‌زانی تا تکیان بو‌ بکات و فریایان
 بکه‌ویت، ئەوسا ئیتر به‌ناچاری، بی‌باوه‌ر ده‌بن به‌ شه‌ریک و هاوه‌ل (که‌ له‌ دنیا‌دا پشتیان پئی ده‌به‌ستن و هاناو
 هاواریان بو‌ ده‌بردن). **وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمَذُ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾** ئەو رۆژه‌ی قیامه‌ت به‌ریا ده‌ییت، له‌و
 رۆژه‌دا؛ ئەو خه‌لکه‌؛ له‌ یه‌ک داده‌برین و ده‌به‌ دوو ده‌سته‌وه. **فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ**
فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ جا ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیناووه‌ کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجامداوه، ئەوانه له‌ باخچه‌و باخاتی
 به‌هه‌شتدا ژیا‌نی پر له‌ کامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری و ئاسووده‌ی شاد ده‌کړن. **وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا**
بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ ئەوانه بی‌پروا بوون، کاتی خوی به‌لگه‌ و
 نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درۆ ده‌زانی و بروایان به‌گه‌یشتنی قیامه‌ت و زیندوو بوونه‌وه نه‌بوو، ئەوانه ئاماده‌ن له‌ناو
 سزایه‌کی سه‌خت و دۆزه‌خیکی پر ئەشکه‌نجه‌و ئازاردا. **فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾**
 که‌واته‌ پاک‌ی و ینگه‌ردی و ستایش بو‌ خوا، کاتی‌ک که‌ ئیواره‌و به‌یا‌نی ده‌که‌نه‌وه. **وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ**
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ شوکرو سوپاسگوزاری ههر شایسته‌ی زاتی خوایه له‌ ئاسما‌نه‌کان و
 زه‌ویدا، له‌کاتی عیشاو تاریکی‌دا، هه‌روه‌ها کاتی‌ک که‌ نیوه‌رۆ ده‌که‌نه‌وه. **يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ**
مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ ئەو خوایه زیندوو له‌ مردوو دهرده‌هینیت (له‌

مادده بى گيانه‌كان زنده‌واران دروست ده‌كات)، مردوويش له زيندو دهرده‌هينيت (زيان و مردن به‌رده‌وامه و تيه‌لكيشى يه‌كن)، زهوى دواى مردنى زيندو ده‌كاتوه (زهوى له وه‌رزى پايزو زستاندا جوړه مردنيكى به‌سهردا ديت، له وه‌رزى به‌هارو هاويندا جوړه زيندو بوونه‌وه‌يه‌كى تيدا ئاشكرايه)، جا ههر ئا به‌و شيويه ئيوه‌ش له گوړه‌كان دهرده‌هينرپنه‌وه. (له‌وه ده‌چيت وه‌كو زوربه‌ى زانايان ده‌فهرموون: زيندو بوونه‌وه‌ى دووهم جار ويته‌ى روه‌ك له‌م خاكه سهرده‌ره‌بينين). **وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾** له نيشانه‌و به‌لگه‌كانى خوا ئه‌ويه ئيوه‌ى له خاك دروست كړدوه، له‌وه‌ودوا دواى برپنى چهند قوناغيك كوتوپر بوونه‌ته مروفيك و بلاو ده‌بنه‌وه به‌زه‌يدا. **وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾** يه‌كيك له نيشانه‌و به‌لگه‌كانى ترى ئه‌ويه: كه ههر له خوتان هاوسه‌رى بو دروست كړدوون بو ئه‌وه‌ى ئارام بكرن له‌لايداو له نيوانتاندو خوشه‌ويستى و سوزو ميره‌بانى فراههم هيناوه، به‌راستى ئا له‌و دياردانه‌دا نيشانه‌و به‌لگه هه‌يه بو كه‌سانيك بيرده‌كه‌نه‌وه تيده‌فكرن. **وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَنَاصِرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾** يه‌كيكى تر له نيشانه‌و به‌لگه‌كانى، دروست‌كردنى ئاسمانه‌كان و زهويه (كه زاناكانى ئه‌ستيره‌ناسى له ئاستيدا سهرسام و سهرگه‌ردان) و جياوازي زمان و رهنگتانه (دهنگى هيچ كه‌س له كه‌سى تر ناكات، سهره‌راى سده‌ها جوړ زمان، كه جوړى قسه‌كردن و دارشتنى ههر گه‌ليك تاييه‌تمه‌ندى خوئ هه‌يه، جكه له هه‌زاران شيواز كه له‌و زمانه سهره‌كيانه ده‌يته‌وه)، به‌راستى ئا له‌و ديارده‌يه‌شدا به‌لگه‌و نيشانه‌ى زور هه‌يه بو زانايان و شاره‌زايان. **وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾** يه‌كيكى تر له نيشانه‌و به‌لگه‌كانى خه‌وتنتانه له شه‌وو روژدا (ئه‌لبه‌ته خه‌و ديارده‌يه‌كى سهرنج راكيشه‌و جيگه‌ى ورد بوونه‌وه‌و تيرامانه)، له كاتى بيداريشدا هه‌ول و كوشتنه‌و بو به‌هره وه‌رگرتن له به‌خشه‌كانى خوا، جا به‌راستى ئا له‌و ديارده‌يه‌شدا به‌لگه‌و نيشانه‌ى زور هه‌ن بو كه‌سانيك كه ده‌بيستن و تيده‌گه‌ن. **وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾** هه‌روه‌ها له به‌لگه‌و نيشانه‌كانى ترى ئه‌ويه كه هه‌وره بروسكه‌تان نيشان ده‌دات كه ترسى لى ده‌كرت و ئوميد به‌خشيشه (ترس له ده‌نگ و پوناكى به‌هيزى، ترس له‌وه‌ى بيلته مايه‌ى تهرزه‌و لافاو، هه‌روه‌ها به‌ئوميدى فه‌رو به‌ره‌كه‌ت) و له ئاسمانه‌وه باران ده‌بارينيت، زهوى پى زيندو ده‌كاتوه دواى ئه‌وه‌ى كه مردبوو (روه‌ك و كزو گياكان وشك بوون) به‌راستى ئا له‌و ديارده‌يه‌شدا به‌لگه‌و نيشانه‌ى زور هه‌ن بو كه‌سانيك زيريان بخه‌نه كار. **وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ**

ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ له نيشانهو بهلگهکاني تری خوا ئهوهیه که ئاسمان و زهوی راوهستان به فرمانی ئهو (خورو ههسارهو ئهستیڤهکاني له بوشایدا راگرتووه بی کولهکهو بی پالپشتیکی دیار)، لهوهودوا کاتیکی بانگیکی لیکردن، که ئیوه له توپی خاکدان، دهستهجی ههمووتان دهردهچن له زهویداو زیندوو دهنهوه. **وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِيتُونَ ﴿٢٦﴾** ههرچی له ئاسمانهکان و زهویدا ههیه ههمووی ئهو بهدهیینهریانه و خاوهنیانه، ههر ههمووشیان ملکهچ و فرمانبهرداری ئهون. **وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾** ههر ئهو زاته له سهرهتاوه بهدهیینهراوهکان بهدی دهییت، پاشان به جوړیکی تر دروستیان دهکاتهوه، ئهو کارهش بو خوا ئاسانه، نمونهی بهرزو وهسفی بلند ههر شایستهی ئهو زاتهیه له ئاسمانهکان و زهویدا، ههر ئهویش زاتیکی بالادهست و دانایه. **ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّلَكٍ أَيْمُنُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾** ههر له خوتان نمونهی بو هیئانهتهوه (که چهنده بریاردانی هاوئل و شهريک بو خوا نادروست و نابهجیه) ئایا ئیوه رازین بهندهو بهردهستهکانتان ببنه هاوبهشتان و لهو مال و سامانهی پیمانداون شهريک بن و وهک یهک سوودی لیوهریگرن و دهستی تیخهه و لیان بترسن و حسایان بو بکهن، ههر وهک چوون ئیوه له یهکتر سلدهکهنهوهو حساب بو یهکتر دهکهن؟! ئا بهو شیوهیه بهلگهو نمونهی زور پروون دهکهینهوه بو کهسایتیک که ژيرو هوشمههه بن... **بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾** نهخیر، ئهوانه ژیر نابن، بهلکو ئهوانهی ستهمیان کردوه شویتی ئارهزووی خویان دهکهون دوور له ههموو بنهمایهکی زانستی و زانیاری، جا ئیتر کی دهتوانیت پښمووی ئهو کهسانه بکات خوا گومپای کردوون (ئهلبهته خویان ریگهی گومپایان ههلبژاردوو، خوی گهورهه به زور هیدایهتی کهس نادات)، کهسیش پشتیوان و یارمهتیدهریان له سزای سهخت بیانپاریزیت. **فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾** ئهی ئینسان بهدلیکی پاک و ینگهردهوه پروو بکهره بهرنامهو ئاینی خواو ئهملاولا مهکه، خهلکینه ئیوههش پابهندی ئهو نهخشهیه بن که خوا ئیوهی لهسهه دروست کردوه (واته قورئان کهتهلوک و نهخشهی ژیا نی ئادهمیزادهکانه لیی لامهدهن)، هیچ جوړه گورانکاریهک له هیچ نهخشهه و دروستکراویکی خوادا نی یه، ئا ئهوهیه دینی راست و دروست، بهلام زوریهی خهلکی ئهم راستیانه نازان.

﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۳۱ خه لکینه: ږوو بکه نه په روه ردگارتان، به مکه چی بگهړینه وه بولای، لهو بترسن و خوتان له سزای بپاريزن، نوږه کانښتان به چاکي ته نجام بدن، مهن بهو که سانه ی که شهریک و هاوېلی بو برپار ددهن... **مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ** ۳۲ لهوانه ی که ټاينه که یان بهش بهش کردووو بوونه ته چنده ها گروو دهسته (بروایان به هندیکی هیهو بروایان به هندیکی نی یهو کویرانه شوین رابه رکه یان دهکون) هر گروو پارتیکش دلخوش به بهرنامه و نه خشه و پلانی خوایان (وا دهزان چاکترین رپیازیان گرتوته بهر). **وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ** ۳۳ کاتیک ته نگانه و ناخوشی تووشی خه لکی دهیت، هاناو هاوار بو په روه ردگاریان دهبن و هر لهو دهپارینه وه، پاشان که ناخوشی و ته نگانه که نه ماو خوا دهوری رهحمت و میهره بانی خو ی لیکردنه وه، یه کسر دهسته یه کیان هاوېل بو په روه ردگاریان برپار ددهن. **لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ** ۳۴ با ټهوانه هر به دمه ک بن و قه دری نازو نيعمهت و به خششه کلمان نهزان، با رابویرن، له ټاينه دا دهزان چ په ټیکیان داوهو چ به لایه کیان به سهر خوایان هیناوه. **أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ** ۳۵ ټایا مه گهر بو سهر ټهو هاوېل گهرانه به لکه مان ناردووو تا ویل بن له خوا په رستی و شوینی نادروستی بکهون؟! به لکه کهش قسه بکات و شهریک بو خوا دانانه کیان په سهند بکات؟! **وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ** ۳۶ کاتیکش رهحمتیک به خه لکی بچیزین، ټهوا له خوایان بای دهبن (زوره یان دینداری فهراموش دهکن)، خو ټه گهر به لاو ناخوشیه کیشیان تووش بیت له سهر ټه نجامی کارو کردهوو دهست پیسخه ری خوایاندا، دهست به جی ناوید دهبن له رهحمتی خوا. **أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ** ۳۷ ټایا ټهوانه سهرنجیان نه داوه که به راستی خوا رزق و ږوزی و سامان فراوان دهکات بو هر کهس که بیهویت، یاخود دهیگر ټه وهو که می دهکاته وه، بیگومان ټا لهو حاله تانه شدا به لکه ی زور هیه بو ټهو که سانه ی که باوهر دههین. **فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ**

حَقَّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

کهواته ئه‌ی ئیماندار: مافی خزمان بده، له ههر ږوویه‌که‌وه مافیان ده‌که‌وېته سهرت جنيه‌جیي بکه، هه‌روه‌ها مافی هه‌ژاران و ږیوارانیش فهراموش مه‌که، ئه‌و ږه‌فتارانه چاکترو په‌سه‌ندتره بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که مه‌به‌ستیان ږه‌زامه‌ندی خوايه، بیگومان ههر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوون. وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أُمُورِ

النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ ههر ږاره‌و سامانیکتان به سوو داییت به خه‌لکی بۆ ئه‌وه‌ی زیاد بکات له‌ناو سامانه‌که‌ی‌اندا، ئه‌وه به‌ره‌که‌ت ناکات و پاداشتی ناییت لای خوا (به‌لکو موخاسه‌به‌شی له‌دوايه)، ئه‌وه‌ش به زه‌کات داوتانه‌و مه‌به‌ستان ږه‌زامه‌ندی خوايه، ئا ئه‌و جوړه که‌سانه پاداشتیان چهند به‌رامبه‌ر کردوته‌وه. اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ

يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ خوا ئه‌و زاته‌یه که دروستی کردوون و پاشان ږزق و ږوژی پیښه‌خشیون (ئاو هه‌واو خوړو

خاک و هوکاره‌کانی به‌ده‌ست هیڼانی سامان به‌شیکن له به‌خششه‌کانی) له‌دوايدا ده‌تاغریږیت، پاشان زیندووتان ده‌کاته‌وه، ئایا هیچ کام له‌وانه‌ی که کردوتان به هاوبه‌شی خوا، شتی وایان له ده‌ست دیت؟! پاکي و بلندی بۆ ئه‌و زاته‌یه له‌وه‌ی ئه‌وانه ده‌یکهن به هاوبه‌شی. ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ تاوان و خراپه ده‌رکه‌وتووه هه‌موو سه‌ر زه‌وی و ده‌ریاکانی‌شی گرتوته‌وه، به‌هو‌ی ئه‌و تاوان و گونا‌هانه‌وه که خه‌لکی ده‌ستیان داوه‌تی، سه‌رئه‌نجام ده‌ییت تالاوی هه‌ندی‌ک له کرده‌وه‌کانیان بچیزن (که به‌ږاپاوونی جه‌نگ و کاره‌ساته سروشته‌یکانه) بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌ږینه‌وه بۆ ږیازی پاکي و خواناسی. قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ

مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاو بلی: بکه‌ږین به‌سه‌ر زه‌ویدا و ته‌ماشاکهن و سه‌رنج بدن و بزنان چو‌ن بوو سه‌رئه‌نجامی پی‌شینه‌کان، ئه‌وانه‌ی زوړبه‌یان هاوه‌لگرو بت په‌رست بوون. فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ

مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّغُونَ ﴿٤٣﴾ کهواته ږووی خو‌ت بکه‌ره ئه‌م ئاینه پته‌وو چاک و دامه‌زراوه، پی‌ش ئه‌وه‌ی ږوژیک بیت هیچ که‌س نه‌توانیت جل‌ه‌وی بگری‌ت و دژایه‌تی به‌رنامه‌ی خوا

بکات، ئەو پوژە خەلکی ھەموو لە یەک جیا دەبنەو (بەھەشتیان بۆ بەھەشت بە ڕێ دەکړین، دۆزەخیانیش بۆ دۆزەخ). **مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسِهِمْ يَمْهُدُونَ** ﴿٤٤﴾ ئەوێ کافر بێت ئەو کافر بوونەکەى لەسەرى دەکەوێت، ئەوانەش کە کارو کردەوێ چاک ئەنجام دەدەن، ئەو ڕینگە بۆ خۆیان خوش دەکەن (بەرە بەھەشت). **لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ** ﴿٤٥﴾ تا خوا زۆر بە زیادەو پاداشتی ئەوانە بداتەو کە ئێنایان ھیناوەو کردەو چاکەکانیان ئەنجامداوە، بەراستی ئەو زاتە کافرانی خوش ناوێت. **وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ** ﴿٤٦﴾ لە بەلگەو نیشانەکانی (کەوڕەبی پەرەردگار) ئەوێ چەندەھا جوور با دەنێرێت وەك مژدە بەخشێك (لە کاتیکیدا کە ھەلگری ھەوورو ھەلمی ئاوە)، تا رەحمەت و مېرەبانی خۆیتان پێی بچێژێت، تا کەشتیەکان بە دەریادا بە فرمانی ئەو ھاتوچۆ بکەن و تا لە بەخششەکانی بەھەرەوڕ ببن، بۆ ئەوێش سوپاسگوزاری بکەن. **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ** ﴿٤٧﴾ سویند بەخوا بەراستی پێش تو (ئەى محمد ﷺ) پێغەمبەرانیکیان رەوانە کردوو، بۆ سەر ھۆزو گەلەکانیان، بەلگەو نیشانەى زۆریان بۆ ھینان، بەلام زۆریان باوەریان نەھینا، بۆیە ئیمەش تۆلەمان سەند لەوانەى کە تاوانیان کرد، ئەوسا ئێر سەر خستنی ئێناداران بە ئەرکی سەرشانى خۆمان زانی و سەرکەوتنمان پێی بەخشین. **اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ** ﴿٤٨﴾ خوا ئەو زاتەى کە چەندەھا جوور - با - دەنێرێت، ئەو - با - یە ھەوڕ ھەلدەگرێت و لەگەڵ خۆیدا راپێچی دەکات، جا خوا پەخشی دەکاتەو بە ئاسماندا بەھەر شیوازو شیوێیەك کە بێوێت، ھەوڕەکان پارچە پارچە دەکات، ئینجا دەبینیت باران لە ئێواناندا دەرەچێت و دادەبەزێتە سەر زەوى، جا کاتیك بارانەکەى باراند بۆ ھەر تاقمێك لە بەندەکانی کە بێوێت، ئەوانیش یەكسەر خوشال و دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن بە یەكتری... **وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمُ**

مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ بهراستی پيش تهوهی دابارېته سهریان، زور ناټومیدو بی هیوا بوون. **فَانْظُرْ إِلَى**
ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ جا
 ټیتر سهرنج بدهو تهماشای چندهها ئاسهواری رهحهتی خوا بکه، که چوڼ زهوی زیندوو دهکاتهوه دواى
 مردنی، بیگومان نهو زاتهی که نهو کارانه نهنجام دهدات، مردووان زیندوو دهکاتهوهو ههر نهو زاته دهسهلاتی
 بهسهر ههموو شتیکدا ههیه، (مردووانیش وهك روهك له کاتی خویدا له زهوی دهردههینیتهوه بو لپرسینهوه).
وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ سویند به خوا خو نهگهر رهشهبايهکی
 زهرهرمهند بنیرن و بینن کشتوکال و باخهکانیانی زهردهلگهپران، نهوه نهوانه ټیتر دهست دهکن به ناشوگری و
 له دین وهردهگهپرن. **فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾** جا بهراستی تو
 نهی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم ناتوانیت دهنگی خوټ، واته: بانگهوازهکته، به مردووهکان رابگهیهنیت،
 ههروهها ناتوانیت کهرو گوئ گرانهکانی لی تیگهیهنیت (کفران وهك مردوو، وهك کهرن)، کاتیک روو
 وهردهگیږن و پشت ههلهدهکن و بايهخ به بانگهوازهکته نادهن. **وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِن**
تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ ههروهها ناتوانیت رېښووي کوړو نابینایان بکهیت (نهوانه
 دلیان داخستووهو نایانهوئ تیبنی بکهن) تو ناتوانیت له گومړای پرزگاریان بکهیت، بهلکو تو تنها دهتوانیت
 ئایهتهکانی قورئانی ئیمه بدهی بهگوئی نهو کهسانهدا باوهپریان پیهتی و هیچی تر، چونکه نهوانه ههمیشه
 ملکهچی فهرمانی خوان. **﴿٥٤﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن**
بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾ خوا نهو زاتهیه ئیوهی به لاوازی دروست
 کردووه (سهرهتا نوتفهیهکی لاواز، دواي وهك دیل له سکی دایکدا، پاشان ههر مندالی لاوازیت تا دهگهپته
 تهمهنی لاوی)، نهوسا خوا هیزو دهسهلاتیکت پی دهبهخشیت، دواي هیزو توانای دووباره نورهی لاوازی و
 پیری دیت، بیگومان نهو خوايه ههرچی بویت دروستی دهکات (نهم هیزو بی هیزیه بهشیکه له ویستی نهو
 زاته)، نهو پهروهردگار زاناو به توانایه. **وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ**
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾ نهو روژهی که قیامهت بهریا دهیئت تاوانباران سویند دهخون (که: له جیهانی بهرزهخدا،

يان له ژيانى دنيادا) تهنه کاتيريك ماونه ته وه، ئا ئه وانه کاتي خوۍ له راستي لاده دران. **وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا**

الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا

تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ له رۆژي قيامه تدا که تاوانباران سهريان ليشيواووه سويندي درو ده خون) ئه وانه ي زانياري و

ئيمان يان پيه خشرابو ده لئین: سویند به خوا بيگومان ئيو به راده ي ئه وه ي خوا برپاري له سه ر بووه ماونه ته وه (له دنياداو له جيهاني به رزه خيشدا) تا رۆژي زيندوو بوونه وه، جا ئه مه رۆژي زيندوو بوونه وه که يه، به لام ئيو به م

راستيه تان نه ده زاني و پرواتان پي نه بوو. **فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ** ﴿٥٧﴾

جا له و رۆژه دا تکاو پارانه وه و پرو بيانووي ئه وانه ي سته ميان کردوه، هيچ سوودي کي نيه بويان، به هيچ شيوه يه ک خوا لئيان رازي ناييت و ئه وانه ش داوي لبردي رق و قيني خويان لي ناکريت، به هو ي توبه وه

خويان رزگار بکه ن. **وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ**

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ سویند به خوا به راستي ئيمه له م قورئانه دا له هه موو بابه تيك

نموونه مان بو خه لکي هينا وه ته وه، که چي هه ر ئايه تیکيشيان بو به نيت و به سهرياندا بخوينته وه، ئه وه بيگومان

ئه وانه ي که بي باوه رن ده لئین: ئيو ته نه ي پيشيلکه ري حه قن و هيچي تر نين!! **كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ**

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ ئا به و شيوه يه خوا مو ر ده نيت به سه ر دلي ئه وانه دا که نازان و به شوين حه ق و

راستيدا ناگه رين، (شوین راستي و حه قيه ت ناکه ون). **فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا**

يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾ جا (ئهي محمد ﷺ، ئهي ئيماندار) دان به خو دا بگه رو ئارام بگه ر، چونکه بيگومان وه عدو به لئيني خوا

حه ق و راسته و هه ر ديته دي، ئه وانه ش که باوه ريان نيه بي ئارامت نه که ن و ساردي نه که نه وه.